

— Moltes deuen ser les nits que ha de sortir en alguna urgència oi?

— Relativament poques. Passa en realitat que com que jo treballo des de les set del matí fins a les dotze o una de la nit, llavors entrem ja a la matinada. Per tant de nit no surto mai. És molest a la nit si estàs al llit, però si no hi estàs ja no ho és.

— Opina que el poble de Bescanó hauria de tenir més d'un metge, o com a mínim un dispensari públic?...

— Crec que faria falta un dispensari públic. He parlat sempre que el dia que jo hem jubili si és que estic un xic gamat, no m'agradaria que em vinguessin a despertar a la matinada, doncs no estaria en condicions.

Jo sempre he dit a l'Ajuntament que abans de jubilar-me disposessin d'un lloc públic, sigui dispensari, hospital, la casa del metge. A Sanitat se li podria demanar la construcció de la casa del metge, ja que a Vilobí així ho varen fer.

— Que la seva jubilació es ja a la vora...

— Serà als 70 anys. Ara en tinc 66, per tant, en falten quatre anys.

— Aquesta vitalitat que sempre ha tingut per a treballar, a què creu que es deguda?

— A fer bondat de la bona. No fumo, no bec cap mica d'alcohol, no prenc cap mica de grasses. Actualment i degut que tinc la pressió alta a resultes del treball no prenc tampoc sal. L'Església recomana durant la quaresma fer dejuni i abstinència, qual cosa és saludable per al cos i per a l'ànima.

— Es considera ben pagat un metge rural per part de la Seguretat Social?

— Si partim de la base que el pagament, és a dir, el sou que rep un és pel treball que fa, si comparem moltes vegades l'assistència que fan pel que reben, jo crec que estan ben

pagats. Si realment el metge està un parell d'hores a la consulta, jo crec també que el paguen suficientment. Ara bé, si un senyor ha de treballar com em passa a mi, quinze o setze hores cada dia, llavors potser sí es insuficient, ja que s'ha de comptar amb despeses de desplaçament, com són la gasolina, avaries del cotxe, etc.

— Què opina com a metge sobre la legalització de l'avortament?

— Hi ha dues consideracions en aquest aspecte, la de tipus religiós i la de tipus mèdic. Avui dia inclús en les nacions que han establert l'avortament hi ha un percentatge molt gran de metges que no l'admeten. Aquí a Espanya no crec que s'arribi a fer. Potser es fa d'amagat, però passa que després de l'avortament la pacient no té confiança amb el metge. Jo tinc un germà ginecòleg i es troba amb aquests casos, i s'hi nega, però llavors la pacient s'ho va a fer a Anglaterra.

— Portant com vostè du, una vida tant agitada i enfeïnada; no ho trobarà a faltar el dia que es jubili?, li sabrà greu?

— Tothom té programada la seva vida per una sèrie de circumstàncies, i fets que hauries volgut fer i no has fet. Jo tinc ja programada la meua vida per després de la jubilació, ja que he d'escriure, tinc una sèrie de factors i treballs que podré fer mentres conservi la vista, i la salut. Jo crec que als 70 anys no em donaré compte potser que estigui tant sols esperant que em vinguin a buscar per a anar a l'altre barri.

— I potser ja per acabar, com es troba el nostre metge de salut?

— L'any passat varen venir aquí a buscar sang, i jo per donar exemple vaig voler ser el primer. Al cap d'un mes em varen comunicar que possiblement m'havia encomanat hepatitis algun malalt.

O sigui que de llavors ençà, he començat a fer règim, en feia ja abans bastant, però ara en faig més. Un malalt d'hepatitis hauria de fer repòs i com que jo no puc fer-ne, doncs mira, vaig fent la viu viu.

De totes maneres hem trobo relativament bé.

Acabem ja l'entrevista a altes hores de la matinada. Per això ens desitgem mútuament bona nit i fins una altra visita, encara que com aquesta m'ha sortit barata, ja que no he pagat res, ni m'ha receptat cap xarop ni injecció.

MAGRIÀ

EL QUE NO HI HA

No és això que es veu avui, és la frescor solitària d'una aureola que viu; és el pas trist d'una vida que ens lleva la senyera. Ja no et veig esclatxa daurada, ets el que no hi ha; el teu perfum il·luminava ferms camins; el teu hodiern feia somriure una poncella,	feia esclatar un cor gemec però... és el que no hi ha. una llum plena de fosc és el que hi ha; però la teua veu, arribar fa a la realitat. Els cristalls, lluents de feble rosada diuen el que no hi ha. Sí! Això és el que no hi ha.
--	--

DOLORS VILAMITJANA
"ANTULL"